

Вважаємо, що для встановлення місця безпеки договірних відносин у економічній безпеці підприємства в цілому доцільно дослідити систему безпеки підприємства.

У такий спосіб, система безпеки підприємства – це комплекс організаційно-управлінських, режимних, технічних, профілактичних і пропагандистських заходів, спрямованих на кількісну реалізацію захисту інтересів підприємства від зовнішніх та внутрішніх загроз [1, с. 4].

Основними елементами системи безпеки підприємства є: 1) захист комерційної таємниці та конфіденційності інформації; 2) комп'ютерна безпека; 3) внутрішня безпека; 4) безпека будинків та споруд; 5) фізична безпека; 6) технічна безпека; 7) безпека зв'язку; 8) безпека господарсько-договірної діяльності; 9) безпека перевезень вантажів та осіб; 10) безпека рекламних, культурних, масових заходів, ділових зустрічей та переговорів; 11) протипожежна безпека; 12) екологічна безпека; 13) радіаційно-хімічна безпека; 14) конкурентна розвідка; 15) інформаційно-аналітична робота; 17) експертна перевірка механізму системи забезпечення [2, с. 142].

Із аналізу вищезазначених структурних елементів можна зробити висновок, що безпека господарсько-договірної діяльності згадується поряд із іншими видами безпеки, що формують цілісну систему. А це означає, що безпека договірних відносин і економічна безпека підприємства співвідносяться як часткове і загальне поняття.

Таким чином, безпека договірних відносин є одним із елементів безпеки підприємства в цілому. Безумовно, на досліджуваній вид безпеки істотно впливають й інші види безпек, а на практиці це означає, що порушення безпеки в будь-якій із сфер однозначно вплине на безпеку договірних відносин. До того ж, для того аби усвідомлювати і вчасно реагувати на загрози, які впливають на безпеку договірних відносин, необхідно, насамперед, чітко дотримуватись принципів організації безпеки договірних відносин.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Подлужна Н. О. *Організація управління економічною безпекою підприємства: автореф. дис. канд. екон. наук: спец. 08.06.01. Донецьк, 2004. 22 с.*
2. Кузенко Т.Б. *Тактичне і стратегічне планування економічної безпеки підприємства. Актуальні проблеми економіки. 2004. № 3. С. 142-151.*

Тидір Олексій Олександрович, магістрант 1 курсу,
Дмитришин Марта Василівна, к.е.н.,
доцент кафедри обліку та фінансів

ПРОБЛЕМИ НАДАННЯ СУБСИДІЙ В УКРАЇНІ

Зростання ціни на комунальні послуги загалом та газ зокрема, в умовах низької купівельної спроможності українців зумовлює зростання звернень вітчизняних домогосподарств за субсидіями. Кожне підвищення ціни на газ; навіть поява інформації у засобах масової інформації з цього питання викликає нову хвилю обговорення проблем та перспектив відшкодування вартості житлово-комунальних послуг населенню у наступному опалювальному сезоні.

І справді, у кожному суспільстві існують категорії людей, чії сім'ї постійно або тимчасово потребують державної підтримки та допомоги. Таким чином субсидії займають сьогодні чільне місце у системі соціальних виплат в Україні.

За офіційними даними Державної служби статистики України за підсумками 2017 року субсидії отримали велика кількість домогосподарств (таблиця 1.).

З таблиці 1. Можемо побачити значну диференціацію надання субсидій домогосподарствам у міських та сільських поселеннях. Тут кількість виданих субсидій значно на користь міських мешканців.

Якщо у міських поселеннях більша кількість одержувачів субсидій на житлово-комунальні послуги викликано більшою концентрацією власне комунальних послуг та їх більшою кількістю, то регіональна диференціація викликана різною густотою та рівнем доходів домогосподарств.

Таблиця 1

Кількість домогосподарств, яким призначено субсидію на відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг у 2017 році (осіб) [1]

№ з/п	Охоплення	Домашні господарства, які звернулися за субсидіями	Домашні господарства, яким призначено субсидії	Домогосподарства, які отримують субсидії (на кінець 2017 року)
1.	Вся Україна	8202534	8809359	6920663
2.	Міські поселення	5538473	6026535	4629850
3.	Сільські поселення	2664061	2782824	2290813

Безсумнівно компенсація частини вартості житлово-комунальних послуг є необхідним елементом соціального захисту населення держави. Однак, на нашу думку, кількість отримувачів субсидій на сучасному етапі набула надто масових масштабів. Це безпосередньо створює загрозу розвитку патерналісткого ставлення до держави та зниження зацікавленості як в енергомодернізації житла та економії комунальних послуг; так і в пошуку додаткових джерел доходу. Крім того, субсидії складають значну частину видатків бюджету, що відволікає ці кошти з фінансування розвитку.

Виходячи з цього, на нашу думку, направленість соціальної політики України доцільно спрямувати на забезпечення високого рівня доходів населення, а не їх пільгового забезпечення. Окрім вирішення попередніх проблем, це дозволить також покращити моральний стан та віру у себе серед окремих груп населення, які відчуватимуть себе більш самодостатніми заробляючи, а не отримуючи допомогу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Експрес випуск «Про надання населенню субсидій (за 2017 рік)» [Електронний ресурс]: Державна служба статистики України. – Офіц. сайт. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>*
-

Федорняк Уляна Любомирівна, магістрантка I курсу,
Ляхович Галина Іванівна, к.н.д.у, доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

ОСОБЛИВОСТІ ВАЛЮТНИХ РИЗИК У ТУРИСТИЧНІЙ ГАЛУЗІ

Будь-яке туристичне підприємство відчуває економічні ризики, пов'язані з його виробничою, комерційною, посередницькою та іншою діяльністю, а підприємець відповідає за наслідки управлінських рішень, які приймаються. Фактор ризику змушує підприємця економити фінансові та матеріальні ресурси, розраховувати ефективність нових проектів, комерційних угод.

Ризик у туристичній діяльності - це ймовірність того, що підприємство зазнає збитків або витрат, якщо прийняте управлінське рішення не здійсниться, а також якщо при прийнятті цих рішень були допущені прорахунки чи помилки. Валютні ризики відображають загрозу валютних витрат, пов'язаних зі зміною курсу однієї іноземної валюти по відношенню до іншої, в тому числі національної валюти, при здійсненні зовнішньоекономічних, кредитних та інших валютних операцій. Для туристичних підприємств цей ризик завжди має суттєве значення [1].

Однак якщо розглянути досвід роботи невеликих туристичних агенцій, яких сьогодні досить багато в Україні, найперше валютний ризик проявлятиметься у ціновому вираженні туристичної послуги. Коли клієнт туристичної фірми замовляє тур за кордон, оплачує його та безпосередньо виружає у подорож – то між цими моментами проходить певний проміжок часу. Таким чином, в умовах нестабільності валютного ринку та необхідності проводити всі платежі у національній валюті, туристичні підприємства мають справу з певним курсовим лагом.

Звісно, найпершим способом вирішення проблеми можливих збитків є використання додаткової націнки до вартості туру. Однак, в умовах великої конкуренції на ринку, значної кількості пропозицій, підвищення ціни може зумовити відтік клієнтів.

Таким чином, туристичні фірми повинні шукати шляхи:

- синхронізації грошових потоків за туристичні послуги між клієнтом, туристичною агенцією та туроператором (прямим надавачем такої послуги);
- покращення роботи з постійними клієнтами, що не так гостро відчуватимуть різницю в ціні обираючи надічний сервіс.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Орлова В.В. *Особливості розробки прогнозів розвитку туристичної галузі / В.В. Орлова // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. Науковий*